

Največji slovenski dnevnik
v Združenih državah
Velja za vse leto - - - \$6.00
Za pol leta - - - \$3.00
Za New York celo leto - \$7.00
Za izvenzemstvo celo leto - \$7.00

GLAS NARODA

List slovenskih delavcev v Ameriki.

The largest Slovenian Daily in
the United States.
Issued every day except Sundays
and legal Holidays.
75,000 Readers.

TELEFON: CORTLANDT 2876

Entered as Second Class Matter, September 21, 1903, at the Post Office at New York, N. Y., under Act of Congress of March 3, 1879.

NO. 190. — ŠTEV. 190.

NEW YORK, FRIDAY, AUGUST 14, 1925. — PETEK, 14. AVGUSTA 1925.

TELEFON: CORTLANDT 2876

VOLUME XXXIII. — LETNIK XXXIII.

VELIK ŠKANDAL V VLADNI SLUŽBI

Dvesto vladnih uradnikov bo obtoženih radi prodajanja omamljivih sredstev. — Razkritja v Chicagu glede kupčij z žrtvami strupov bodo najbrž dovedla do kongresne preiskave. — Sedaj iščejo bogatega Kitajca. — Ratifikacija nemško ameriškega trgovskega dogovora.

CHICAGO, Ill., 13. avgusta. — Preiskavo načelnega oddelka vlade je napovedal danes Elmer Irey, načelnik posebnega inteligenčnega oddelka, ki je odredil aretacijo Will Gray Beacha, načelnika divizije v treh okrajih in njegovih treh glavnih pomočnikov na temelju obdolžbe, da so zopet prodajali zapljenjena omamljiva sredstva prejšnjim razdeljevalcem ter žrtvam omamljivih strupov.

Bližajoča se razkritja glede zločinskih kupčij med vladnimi uradniki ter glavarji trgovine z omamljivimi sredstvi bodo najbrž imela za posledico aretacijo dvestotih uradnikov ter kongresno preiskavo.

Patrick Roche in Clarence Converse, načelnika krajevne panoge posebne inteligenčne skupine, sta z Irey-em nadaljevala z izdelovanjem načrta za nadaljnje pogone v Chicagu. Converse je rekel: — Ta škandal je le senca ves narod obsegajočih razkritij, ki bodo sledila čikaški preiskavi in čikaškim aretacijam.

Vlada bo obdolžila Beacha in njegove pomočnike, da so sprejemali od žrtev opijatov ukradene predmete, vredne na tisoče dolarjev in da so dobile te žrtve v zameno konfiscirana omamljiva sredstva.

Beach in Alanzo Baxter trdita še vedno, da sta kupila predmete, obstoječe iz nakita, radijskih strojev in drugih stvari s svojim lastnim denarjem "iz usmiljenja do nesrečnih žrtev opijatov".

Ugotovilo se je, da je Willie Moy, bogat Kitajec iz Indianapolsa, redno obiskoval Beacha, tako na njegovem domu kot v uradu. Zvezni agenti so pričeli mrzlično iskati Kitajca v domnevi, da je on načelnik skupine razdeljevalcev omamljivih sredstev, ki delujejo v Indianapolsu in okolici. Med stvarmi Beacha so našli veliko sliko Moya in številne kitajske umetniške predmete.

— Gotovo poznam Moya, — je rekel Beach. — Ze preje so me kritizirali radi mojega prijateljstva žnjim, a on je izvanredno fin človek. Darove sem dobil na orientalski način, — kot pozdrave med prijatelji.

Glede skrite zaloge omamljivih sredstev je rekel:

— Da, jaz imam to zlogo. Vladna lastnina je in mogoče sem napravil napako, ko sem deponiral zlogo v svojem lastnem imenu, a to lahko pojasnim pred sodiščem. Converse lahko pravi, da je vredna \$250,000 ali \$500,000, a tako zlogo je mogoče kupiti legitimnim potom v vsaki prodajalni za omamljiva sredstva ne debelo za \$150.

— Zlogo sem dobil v Philadelphiji leta 1917 ter jo razkazal na neki razstavi. Pozneje sem jo poslal nazaj v Philadelphijo ter jo prinesel s seboj v Chicago, ko sem bil premeščen k tej diviziji. Vlada jo lahko dobi ob kateremkoli času.

Beach je imel knjižico, vsebujočo knjige o spolih zadavah ter škatljico, polno razudanih fotografij. Rekel je, da je vzel te slike žrtvam omamljivih sredstev.

— Dobili smo priznanja, — vse polno priznanj, — je rekel agent Roche. Sedaj potrebujemo le še časa, da jih čekiramo ter pojasnimo nesoglasja.

BERLIN, Nemčija, 13. avgusta. — Nemški državni zbor je včeraj po tretjem čitanju soglasno odobril novo trgovinsko, konzularno in prijateljsko pogodbo med Nemčijo in Združenimi državami, čeprav je dal predsednik odseka za trgovske pogodbe izraza gotovim dvomom glede nekaterih določb.

LONDON, Anglija, 13. avgusta. — Orkan, ki je divjal v pondeljek ponoči preko iztočne Ho-

Strašno dejanje zblaznele ženske.

Iz Bostonia poročajo o strašni tragediji. — Blazna ženska je umorila svojega moža ter ranila otroke.

BOSTON, Mass., 13. avgusta. — George H. Curtis iz West Roxbury okraja in njegova žena sta mrtva, in dva otroka ležita v City bolnični, brez nadre, da bi okrevala. Ena hčerkka, Dorothy, ki je edina v družini je ostala nepoškodovana, je povestala policiji, da je danes zjutraj njeni mati ustrelila v napadu otočnosti vse druge ter nato izvršila samomor.

Deklica je pripovedovala, da sta bila dvajset let starci Georg Curtis mlajši in sedemletna Marjerie obstrelnjena, ko sta spala. Dorothy je ušla slični usodi le na ta način, da je spala v gorenjem nadstropju.

Policija je izvedela, da je Mrs. Curtis pred več meseci zadela kap, vsled česar je bila njena leva stran nekoliko ohromljena. Od enega časa naprej ji je bila vedno otočna te se je čudno obnašala.

Danes zjutraj jo je poklicala mati navzdol. Pričela se je oblačiti, a se predno je bila gotova že žula štiri strele. Ko je prišla v pridičje, je našla očeta in mater mrtvo, brata in sestro pa težko ranjena.

Veliki izgredi v Tiensinu.

Kitajska policija je streljala na tekstilne delavce. — Ameriški manager je pobegnil. — Demonstracije pred angleško-ameriško tvornico.

TIENSIN, Kitajska, 13. avg. — Številne osebe so bile ubite ali ranjene in tristo ljudi je bilo aretiranih potem, ko so kitajske straže streljale na veliko ljudsko množico, obstoječo iz stavkuječih tekstilnih delavcev.

Nemiri so se pričeli v soboto, ko so delavci, doma večinoma iz Šanghaja, vpriporobili izgrede. Početje urada tvornice je bilo razbito in ameriški manager Surton je bil prisiljen pobegniti s svojo družino pred pretečo množico stavkarjev.

Kitajska vlada je poslala predilnici pomoč. Nemiri so bili obnovljeni pozneje preko dneva, ko so razkazani stavkarji paradišči več ur pred predilnicem. Zopet je bila odpolama policija, ojačena z vojaštvom, ki je napravilo koridor krov predilnic.

Izgredniki so skušali pretregati kordon ter opustošiti predilnico. Straža je bila vsled tega prisiljena streljati.

Stavki so tudi izbruhnile v drugih predilnicah, kojih uslužbenec so ustrahovali Paočeng stavkarji. Ves dan se je vršila demonstracija pred angleško-ameriško tobačno tvornico. Razdeljenih je bilo na tisoče letakov, ki so pozivljali na stavko; vsled tega je zapustila delo večina delavcev.

landske, in ki je povzročil izgubo dvanajstih človeških življenj poleg velikanske materialne škode, e obiskal včeraj severno Nemčijo. Poročila kažejo, da je bilo opustošenih več krajev in posestev v tem slabu obljudnem okraju. Uetersen, petnajst milj severozapadno od Altone v Slezvik-Holštajnu, je bil baje skoro popolnoma uničen.

Vihar je segel tudi v bližino Hamburga, Bremena in Luebecka ter povzročil izdatno materialno škodo. V Nauendeich sta bili ubiti dve osebi.

Važni problemi konference v Ženevi.

Konferenca v Ženevi se bo morala pečati z 22 težavnimi problemi. — Vprašanje Mosula nečeluje seznamu zadev pred zborovanjem Lige narodov. — Oprij, oborovevanje in strupeni plini na vsporedu.

ŽENEVA, Švica, 13. avgusta. Poslovnik pet in tridesetega zborovanja Lige narodov, ki se bo pričelo dne 2. septembra, obeta izvanzredno važno zasedanje, kajti navedenih je dva in dvajset problemov, s katerimi se bo morala šteti, v katerem so nujno potrebne definitivne odločitve. Uravnavati bo tudi trda Gdansko-poljski spor.

Pričakujejo številnih poročil, vključno ona opisju konference ter konference glede trgovine z erožjem. Nadalje bodo predložena poročila komitejev glede suženjstva, mandatov, tranzita, komunikacij, varstva žena in otrok ter ekonomije. Nekatera bodo brez dvoma vzbudila vroče kriješči v svetu.

Med zadevami, ki se tičejo Združenega kraljestva, je tudi protokol glede strupnih plinov.

Radi bo tudi odločil, če naj se imenuje komisijo, ki naj bi proučila razmere v državah, proizvajajočih oprij. Dr. Katarina Davis iz New Yorka deluje z Rockefeljerjevo ustanovo, da določi, če naj ustanova plača strško komisijo, ki bi odšla v Perzijo in druge dežele, ki žele opustiti produženje pijač, če bi se jim preskrbelo kakšno nadomestilo.

Radi bo tudi odločil, če naj se imenuje komisija, ki naj bi proučila razmere v državah, proizvajajočih oprij. Dr. Katarina Davis iz New Yorka deluje z Rockefeljerjevo ustanovo, da določi, če naj ustanova plača strško komisijo, ki bi odšla v Perzijo in druge dežele, ki žele opustiti produženje pijač, če bi se jim preskrbelo kakšno nadomestilo.

Radi bo tudi odločil, če naj se imenuje komisija, ki naj bi proučila razmere v državah, proizvajajočih oprij. Dr. Katarina Davis iz New Yorka deluje z Rockefeljerjevo ustanovo, da določi, če naj ustanova plača strško komisijo, ki bi odšla v Perzijo in druge dežele, ki žele opustiti produženje pijač, če bi se jim preskrbelo kakšno nadomestilo.

Radi bo tudi odločil, če naj se imenuje komisija, ki naj bi proučila razmere v državah, proizvajajočih oprij. Dr. Katarina Davis iz New Yorka deluje z Rockefeljerjevo ustanovo, da določi, če naj ustanova plača strško komisijo, ki bi odšla v Perzijo in druge dežele, ki žele opustiti produženje pijač, če bi se jim preskrbelo kakšno nadomestilo.

Radi bo tudi odločil, če naj se imenuje komisija, ki naj bi proučila razmere v državah, proizvajajočih oprij. Dr. Katarina Davis iz New Yorka deluje z Rockefeljerjevo ustanovo, da določi, če naj ustanova plača strško komisijo, ki bi odšla v Perzijo in druge dežele, ki žele opustiti produženje pijač, če bi se jim preskrbelo kakšno nadomestilo.

Radi bo tudi odločil, če naj se imenuje komisija, ki naj bi proučila razmere v državah, proizvajajočih oprij. Dr. Katarina Davis iz New Yorka deluje z Rockefeljerjevo ustanovo, da določi, če naj ustanova plača strško komisijo, ki bi odšla v Perzijo in druge dežele, ki žele opustiti produženje pijač, če bi se jim preskrbelo kakšno nadomestilo.

Radi bo tudi odločil, če naj se imenuje komisija, ki naj bi proučila razmere v državah, proizvajajočih oprij. Dr. Katarina Davis iz New Yorka deluje z Rockefeljerjevo ustanovo, da določi, če naj ustanova plača strško komisijo, ki bi odšla v Perzijo in druge dežele, ki žele opustiti produženje pijač, če bi se jim preskrbelo kakšno nadomestilo.

Velike ovaci na čast Hindenburgu.

Monakovo je priredilo predsedniku nemške republike prisrčen sprejem. — Starega maršala je pozdravilo na tisoče ljudi.

MONAKO, Bavarska, 13. avgusta. — V Monakovu so priredili včeraj državnemu predsedniku Paulu von Hindenburgu sprejem, ki je bil večji in bolj navdušen kot se jih je še daj priredilo kakemu knezu.

Sprejem tudi ni manjkalo, govorjeva vojaškega bleska in ko je stopil predsednik iz svojega privatenega vozila, ga je spremljala častna straža državne brambe v prejšnjo knežjo čakalnico na kolodvoru. V velikem krogu se je zbrala klub močnemu načinu na tisoče in tisoče ljudi: brojča množica, ki je pozdravila predsednika ter kričala hura.

Gologlav in ne brigajoč se za dej je Hindenburg inšpiriral parado oddelka državne brambe ter je bil nato v triumfu poveden skozi ulice. Povsod so vihrale belomodre bavarske zastave in včeraj je bilo tudi dosti črno-belo-rdečih zastav. Sprejem se je ponikal proti kraljevi palaci, kjer se je predsednik nastanil za en dan.

Pozdravne slovesnosti so bile zaključene zvezč z bakljado in serenado. Pevska društva, meščanske in trge organizacije so počastile predsednika pred palaco.

Tukom oficijelnega sprejema so imeli govori bavarski ministri predsednik dr. Held, župan Seehagel in drugi in iz vseh teh govorcev so zvezela zagotovila zvestobavarskega naroda najejam nemški očetjavati.

V kolikor je znano, se prima Ruprecht ni udeležil sprejema, a je bo sestal s predsednikom, ko šel danes v Dietramzeli na oddih.

Obsodba dveh Kukluksklancev.

DEDHAM, Mass., 12. avgusta. — Percy W. Libbey in Leroy B. Hall, dva znana Kukluksklanci, sta bila obsojena vscr na eno leto ječe, ker so našle oblasti pri njima strelno rožje.

Smrt znanega pariškega trgovca.

PARIZ, Francija, 12. avgusta. — Znan trgovec z umetnimi Karl Sedlmeyer je danes tukaj umrl v starosti 83 let. Rojen je bil na Danaju.

Upor zaprtih komunistov.

VARŠAVA, Poljsko, 12. avg. — Danes so se uprli v jetnišnici pri Luchujetniku, ki so zaprli zastran propagiranja komunizma.

Stražniki so poklicali vojaštvu na pomoč, ki je začelo streljati v skupino 150 jetnikov. Dva sta bila mrtva, nad dvajset pa ranjenih.

Vojno pravo proklamirano v Foscani.

BUKAREŠT, Romunija, 12. avgusta. — Ministrstvo je v okraju Foscana proklamiralo vojno pravo. Na ta način hoče napraviti konec protisemitskim izgradom.

FRANCOSKO-ANGLEŠKA POSLANICA NEMČIJI

Briand in Chamberlain sta se dogovorila glede besedila francoskega odgovora na nemški predlog, kjer je varnostnega pakta med štirimi narodi. — Miglaj Berlinu naj prosi za konferenco. Kako bo s prodriranjem preko Porenja.

Poroča Arthur Mann.

LONDON, Anglija, 13. avgusta. — Angleški in francoski minister za zunanje zadeve, Chamberlain in Briand, sta se včeraj dogovorila glede besedila francoskega odgovora na zadnjo poslanico nemške vlade, ki se je tikala predlaganega varnostnega dogovora med Nemčijo, Anglijo, Francijo in Belgijo.

Odgovor ne vsebuje nikakega direktnega pova-

bila, naj se Nemci sami stavijo tozadovni predlog, vendar pa se glasi, da Briand nas

GLAS NARODA

(SLOVENE DAILY)

Owned and Published by
SLOVENIC PUBLISHING COMPANY
(A Corporation)

Frank Sakser, president

Louis Benedik, treasurer

Place of business of the corporation and addresses of above officers:
82 Cortlandt St., Borough of Manhattan, New York City, N. Y.

"GLAS NARODA"
"Voice of the People"

Issued Every Day Except Sundays and Holidays.

En celo leto velje šest na Ameriko	Za New York za celo leto — \$7.00
in Kanado	\$6.00 Za pol leto — \$3.50
Za pol leto	\$3.00 Za mesecno za celo leto — \$7.00
Za detri leta	\$1.50 Za pol leto — \$3.50

Subscription Yearly \$6.00.

Advertisement on Agreement.

"Glas Naroda" izkaja vsaki dan in vsebinski nedelj in prasnikov.

Doprni bres podpis in osebnosti se ne priobčujejo. Denar naj ne blagovoli pošljati po Money Order. Pri spremembu kraja naročnikov, prosimo, da se nam tudi prejšnje bivališča naznani, da hujre najdemo naslovnika.

"GLAS NARODA", 82 Cortlandt Street New York, N. Y.
Telephone: Cortland 2876.

GOSPOD GRDINA GA LOMI

V Ameriki imamo vsakovrstne ljudi; dobre in slabe, poštene in nepoštene, pametne in nemame, mlade in stare, lepe in grde, znači clevelandski gospod je pa grdina posebne sorte.

Z vztrajnim delom si je priboril lepo premoženje. Zato mu vsa čast in vse priznanje. S tem pa gospod nikakor ni zadovoljen. Zahrepel, da bi vsa američka Slovenija edinole o njem govorila in debatirala, da bi bil on najvišji predstavitev vsega, kar je našega v novi domovini.

Da bi možak to dosegel, mu še preej manjka na vseh koncih in krajih. On je eden izmed tistih, ki bi za čast obilz pete vskomur, kadar bi skušal v njem odkriti duševne zmožnosti, katerih ni nikdar in nikdar ne bo imel.

Ker je bila ta njegova lastnost že pred leti preej znana širši američki javnosti, ga zanalašči ni hotel nihče imenovati nekakim voditeljem slovenskega naroda v Ameriki.

Tako je bila ta njegova pest je bil importiral iz stare domovine patra Koverta, kateri mu je iz same gole hvaležnosti napravil veliko uslugo, da je pred kakimi osemnajstimi leti Grdinovo ime žalostno zaslovelo pa Ameriki.

Tiste Grdinove slave je bilo pa takoj konec, kakor hitro je sedel Koverta k poknemu koritu.

Takov nato je začel delati Grdina dolgo pokoro. Ker s svojo pametjo ni mogel v javnost, je posejal po slovenških naselbinah velikanske plakate in kolandre v nadi, da bodo ljudje govorili o njem. Pa so res ljudje govorili. O njegovi dobrini seveda, ne pa o njegovih duševnih zmožnostih, katerih ni nikdar in ne bo nikoli imel.

Zadnja leta je začela tudi Koverta liti voda v grlo.

Ljudje so ga vedno bolj spoznavali in mu vedno bolj stopali na prste. V svojem obupu se je spomnil Grdine ter ga imenoval poglavarem slovenskega katoličanstva v Ameriki.

Za učitelja mu je dal kristalno katoliško, moralnega in deželo čistega Majka Cegareta, ki si na kriminalen način lasti naslov rednika slovenskega lista. On je uvedel Grdino v kloštrske tajnosti, pojasnil mu je klerikalne metode ter odkril v njem veliki dar govorništva.

Tisti hip je pa začel Grdina govezdati. Tako nesrečno govezdati, kot ni pred njim govezdal še nihče v Ameriki.

V opojnem navdušenju je pmičil klerikalne shode po Ameriki: in v opojni zavesti svojih govorniških zmožnosti sam plačeval stroške, če ni bila kolektka zadostna.

Prepotoval je skoraj Centralni Zapad in Vzhod in govoril, kjerkoli so ga hoteli poslušati. Pri vsaki priliki je skušal dopovedati poslušalcem, da je Koverta okraj. Tisti, katerim je dal za pomoč, so mu ploskali, tistemu, ki mu je hotel ugovarjati, je pa zalučal v obraz, da vero napada.

Ljudje so se tega komedijantstva kmalu noveličali. Misel o strahovitih govorniških zmožnostih se je pa v Grdini še bolj utrjevala.

Svojo slavo je sklenil ponesti v stari kraj.

Tam je že bil enkrat pred štirimi leti. Toda takrat še ni znal tako kot zna dandanašnji.

Naj nekem shodu je tedaj tako nesrečno blebetal, da so se navzoči skoro stepli. Jugoslovanske oblasti so si to zapomnile.

Dne 26. julija je zopet sklical krog sebe številno občinstvo na Žalostni Gori.

Se predno je odprl zatvorno, da bi spustil na poslušalec svojo slovensko američko klerikalno brozgo, ga je žandarmaria zaščitala.

Ljudje v Sloveniji so siti slovenskih klerikalev. Ž njimi so imeli doma dovolj trubla in jim ni zamisliti, ako nočejo, da bi jim hodil še iz Amerike prodajati slovensko klerikalno modrost.

To se nam je zdelo vredno povedati, predno natisnemo novice, ki jo je objavil ljubljanski časopis "Jutro" dne 1. avgusta. V notici je rečeno med drugim tudi sledete:

ZALOSTNA GORA PRI PRESERJU.

Že ves teden preje je "Slovenec" borbnil k zborovanju na Žalostno goro, kjer je imel v nedeljo dne 26. julija govoriti američki rojaki Grdina.

Ker pa zborovanje ni bilo prijavljeno politični oblasti, je službeni ortočniški poveljnik govornika z ujudnjimi besedami ustavil.

Poznamo Grdino že iz otroških let, poznamo ga iz Amerike in dobro se ga spomnimo ravno z Žalostne gore, kjer je imel pred štirimi leti tak govor, da je malo manjkal, da ni prišlo do splošnega pretepa.

Mi pravimo: "Prav je imel, kadar je zabranil Grdini zbor, kajti tako bi govoril, bi govoril tako, da bi vnovič nastala ravnika".

Sicer pa pozdravljamo vse naše Amerikanice, samo onih ne, ki hodijo poti Grdine.

Vprašanje

kadilca navadnih cigaret.

Jaz nočem kaditi navadnih cigaret — kajti vi dobite kako-vost po zmerni ceni.

Odgovor

kadilca Helmar cigaret.

Čiste turške cigarete kot so Helmar, — kajti vi dobite kako-vost po zmerni ceni.

Dopis.

Chicago, Ill.

Izložbo pripomogli za dobrobit slepih revjev v stari domovini. O tej prireditvi se bo od časa do časa poročalo v listih in kasneje objavljivano vse program.

Apeliravamo na Vas vse, da se polnoštivo udeležite prireditve in zaključujemo z besedami okrožnice: "Bratje, ne odrečite.

Vaše pomoči onim rojajkom, ki so brez lastne krivide največji revje na svetu. Bodite uverjeni, da bodo par štev nesrečnih se blagovalo Vaše delo. Hvaležni Vam bodo ti revje in hvaležnost Vam bodo hranili tudi oni tisoči, ki sočustvujejo".

Pripravljalni odbor za prireditve skupnega koncerta pevskih zborov "Sava" in "Lira", Chicago, Ill., ter pevskih društev "Slovan", Pullman, Ill., in "Triglav", So. Chicago, Ill.

Če kdo na svetu laže, laže tisti človek, ki pride k zobozdravniku ter mu reče:

— Dobro bi se mi zdelo, gospod zobozdravnik, če bi mi zobe popravili.

V Ameriku se je vrnila lepa ameriška gledališka igralka. Kot ponavadi vsako, so na krovu tudi njo oziroma njene noge fotografirali. Seboj je prinesla iz Evrope veliko novost. Na nogavicah ima uvezeno sliko svojega moža.

Moderne ženske so res čudna stvar. Kee nima nobenega zmisla za zakonsko življenje, nima moža v svojem sreu.

Igralka, katero sem omenil, ga ima naprimer na nogavicah pod kolonom. Kaka duga, bolj radikalna, ga ima še nižje — pod peto.

Iz Jugoslavije poročajo, da so tam vse blaznice prepričane.

Zdravnik najuno pozivajo vladu, naj v kratkem zgraditi par monoblok, ki moral misli, da so že vsi slovenski otroci potupjeni. Pa

naj tako in včasih v vodstvu "Lege" razmišljajo, kako so Slovenec v neki stolarni tovarni. Z ženo sta živelia v vedenem prepiru. Razkošne kosti trupla je vrgel v re-

etrotok ne napreduje tako, kakor se ko Po. V zaporu se Pasqual obnaša mislio. Slovenski otrok bo po-ša cimeno.

Peter Zgaga

Mož in žena sta bila v prijateljski družbi. Mož vesel in zabaven, njegova žena pa kot kiski Jera.

Ob desetih je mož vstal in rekel, da mora domov:

— Aii res že moraš iti? — so ga vprašali.

— Da, žal, — je odgovoril.

— In vzameš tudi svojo gospo-sboj?

— Da, žal, — je pritrdiril.

Ko je na nekem katoliškem shodu izbiral Grdina dvoranje, je imel gostilničar dve na razpolago — eno prav majhno in eno jako veliko. Grdina je hotel imeti večjo, gostilničar mu je pa vstrajno manjšo ponujal. Ker le ni odnesel, mu je usmiljeni gostilničar zašpel: — Rajši vzemite manjšo, gospod Grdina, se boste že vsaj pred manjšim številom ljudi bla-mirali . . . *

Zivel je milijonar, ki je imel ciroka-edine, pa je bil skop kot sama stvar. Pa se je zgordil, da se je otrok-edine igral z njego-mo malo urico, da jo je zatlačil v usta in enostavno požr.

Ves obupan mu je segel oče, prsti v golitanec, toda urica je bila že izginila v nižine življenja. Kot bliski je tekel oče k bližnjemu zdravniku.

Zdravnik je poklical še dva druga svoja tovariša, česa, da je potrebna takojšnja operacija.

Milijonar je bil kot na trnih, ko so v sobi operirali njegovega ciroka-edine. Prestajal je pešlenske manjke in zdelo se mu je, da se svet podira.

Končno, končno so se odpravili. Na pragu se je pojavil zdravnik v beli okrvavlji ni halji.

Milijonar je poklepal in predej in pokazal znova na potrebe zgradbe predelske železnice, ki naj več gorenji Jadran s severom. Milanski načrti bi po težkih sodbi koriščali Bavarski drugi Nemščini pa ne in tudi ne Srednji Evropi. Sedaj razvijajo prizadeti tržaški krogovi v javnosti svoje na 103,000 lit. Obsojena sta: H. Žerjal na 11 let in 8 mesecev je. A. Kosič pa na 8 let in 3 meseca je.

K občinskim volitvam v Idriji.

Občinske volitve so zaradi sprek-jenja novoštirjujajo preložene. Tako je dosegel svoj cilj tudi bivši komisar Agnelli. Bil je že go-tov sporazum za skupen nastop,

toda prišla sta v Idrijo iz Gorice

posl. dr. Besednjak in dr. Bitez-nik, ki sta razbila dogovore in ne sedaj hčajo klerikalci sami na-

stopiti ali pa morda iščijo pomoči

celo pri komunistih.

Slaba trgatev

se napoveduje letos v Istri. Tako poročajo iz Sovinjaka in okolice,

da je odpadel nad 70 odstotkov grozdja. Posušilo se je, ker se

prijetja grozdja neka bolezni, ki

grozijo smrtni vinograde.

Svojo ženo je zadavil in razrezal.

Pa kakor poročajo iz Padove, Gio-vanni Pasquali, 42 letni nadzornik

grozdja. Posušilo se je, ker se

zavrela grozdja neka bolezni,

ki grozijo smrtni vinograde.

najsi bo za pošiljanje denarja v dinarjih, dolarjih ali lirah;

najsi bo za izplačanje denarja, katerega ho-čete iz domovine sem dobiti;

najsi bo za vloge na 'Special Interest Account' kjer je Vaš denar varno naložen in prinaša 4% obresti;

najsi bo za potovanje v stari kraj in povra-tek v Ameriko, je najbolje za Vas, ako se

obrnete na poznani in zanesljivi zavod, ka-teri Vas bo vsikdar točno in zanesljivo po-sluzil;

FRANK SAKSER STATE BANK

82 Cortlandt Street, New York, N. Y.

NAJSTAREJŠA JUGOSLOVANSKA POTNIŠKA

POSLOVNICA V AMERIKI

Fr. Milčinski:

DEŽELNA VINSKA KLET

(Nadaljevanje.)

II. Od upravnitva deželne vinske kleti.

Ker se nam je zadnjič očitalo, da pačimo sicer ne vina, pač pa javno mnenje, kar smo baje zavirili s svojimi skromnimi informativnimi noticami o vinski poskušnji, smo, da se operemo slernerha suma, izročili oceno svojih vin strokovnjakom.

Učeni gospodje so imeli že svojo sejo, dolgo in živahnno. Ocene, ki smo jo pričakovali, pa nismo prejeli. Prišel nam je v roke zgolj sledenec krokskarski zapisnik. Ker nemamo kaj pametnega pričeti, objavljamo celega brez komentarja. Za njegove, po vini in tobaku dechteče dovtipe, pa ne prevezamemo nobene odgovornosti.

ZAPISNIK
sestavljen pri izključenju privilegijev
ranem vinosodnem uradu v

Ljubljani.

Navzoči:

Podpisani.

Ker se nič ne ve, kako bo kaj s podpisom ob sklopu zapisnika, se iz previdnosti vsi udeleženci koi skrajna navedo tudi imenoma.

Predsednik: Lavoslav Pika, č. kr. gimin. pro. v pok., mestni oče, član komisije za osuševanje barja, predstnik literarnega pogrebnega društva "Laver na raskvi", predstnik mlečarske zadruge v Ljubljani, podjetnik za odvažanje smeti.

Zapisnikar: Fridolin Žolna, čistoto neškodljiv človek, nikomur na poti.

Prvi vinski komisar: Blaž Močerad, vinogradnik na Dolenskem — prodaja vina čez cesto.

Druži: Cvetko Mehur, vino-gradnik v Koromandiji nad Kranjsko. (Ga še ni, pa gotovo pride. Se je opravičil, da je zadržan po važni zadavi. Nemara kaki ženski.)

Tretji: Tugomir Udriga, velenjovina z vino, podružnica v vseh vojnih mestih.

Cetrti: Ivan Zajec, meščan od Sv. Petra in posestnik kravate v narodnih barvah. Pije extra staut in pravzaprav ni zavezani imeti kakega mnenja.

*
Ker ni zvonec, skomigne predsednik z rameni in tako otvor sejo. — Tja, jaz mislim gospodje, da lahko pričenimo. Pozdravljam vse navzoči in izražam prepričanje, da ima vsak svoj požiralnik seboj. Saj ga niti jaz nisem doma pozabil, da sem profesor. — (Dobrohoten krohot.) Opozarjam torej gospode na njih uredne dolnosti in ... tja, ... da domovina gleda na nas. Zdaj, če misli gospoda, da se odpoveduje brzjavni po-zdrav deželnemu glavarju! — (Odklanjanje kruljenje.) — Pa ne! ... Kakor gospodje mislite. Pričimo torej s postopščino, in sicer kar takuj pri sodu št. 14!

Med natakanjem kozačev izjavi komisar Močerad, da svojega mnenja, dokler vina ni pokusil, seveda ne izreka. Toliko pa priponja, da je to vino izborna kapljica, da jo v oblini meri odlikujeta pol okus in fin aroma in ki sodi brez ugovora na vsako odličje mizo. Nadejati se je torej po pravici, da se kapljica takoj priskupi slavnemu komisiju.

Vino se pokusi. Komisar Zajec izreka svoje priznanje, češ, to vino ga pihne, lomi in markira in zagotovljen mu je brezvonomo najkrasnejši uspeh, zlasti s spremjevanjem črnega kruha in krače.

Komisar Močerad zadovoljno beleži soglasno ugodno sodbo o tej kapljici, ki je navzicle pretirani ceni v istini biser domačih gorje. Predlagajo še eno čašo iz tega soda.

Komisar Udriga je nasajen in pozivlja tovarisa Močerada, naj s svojimi degeneriranimi čeljustmi ne sili vedno v ospredje! — Kar se pa tiče vina, tudi on z resničnim veseljem pozdravlja ta izborni in navdušujoči pojav na

polju domačega vinarstva.

Predsednik ugotovi, tja, da se to vino v zapisniku lahko oceni kot izvrstno. — Čegavo pa je pravzaprav to vino?

Komisar Močerad zmaje z glavo.

Zapisnikar zleže na sod, prižge vžiglico in dozene, da je vino iz vinograda komisarja Blaža Močerada.

Predsednik in Ivan Zajec čestita Močeradu na izrednem pridelku; Močerad se skromno in sramežljivo zahvaljuje.

Komisar Udriga z mrkim pogledom pokuša v tem izjaviti, da je še sedaj po drugem kozareu spoznal prav občutne napake te preeej plehke tekočine, imenovane vino. Zlasti aroma je tak, kakšnega ima naprimer samovala.

Komisar Močerad je ogoren in šepeča predsedniku in tovariju Zajetu nekaj na uho.

V klet priplava komisar Cvetko Mehur. Na vprašanje, kod je toliko časa hodil, pove z otočnim glasom, da ga je trudna pot vodila mimo mrtvih rož, mimo gradov polnih sanj. ... Iskal je sreči tihih večerov in mrak mu je padel na žemno dušo. V žepih me gnezdi nirvana, a sreca mu hrepeni po prednjem.

Se sprejme brez pripomnje na znanje in zapisnikar mu natoči čašo Močeradovga vina št. 14.

Komisar Cvetko Mehur: — Govoril sem besede, spletene so bile iz zvokov harp in iz srčne krvje nirvana, predjem. ... A narod me ne ume in mi nudi kupo čvička Bodisi in jaz ga pijem. — Kaj naj rečem? O dnužba, slavna in učena, v veljavnih krogih ne pijo čvička, ne pijo takega vina, saj tudi ne pijo jeruša. Toda pri nas žive rodoljubi, dostojni in vplivni rodoljubi, ki jim bo dišal ta čviček, to vino; zakaj bi jim ne dišalo, ko mu je okus prikrojen baš po njihovih lenih in širokih ledilih. Vplivni so in dostojni, denarja imajo in dobro plačajo, in ako ti, o Močerad, morbiti nisi sam nisi zadovoljen s svojim vino, z dnužjem boš govoril, ki ga skupis zanj, kajti stvar je taka: kupčija je poglavljena stvar, in ne vino. Ergo je to vino dobro.

Komisar Ivan Zajec se krohoti, kliče "Bravo!" in piše št. 14.

Komisar Močerad se kislo smehlja: — Velecenjeni tovaris Mehur plaska, on plaka, ker moje lahko, zdravo vino splošno ugaja, docim mi njegovo plesni v kleti, ker se ga ljudje oddalec boje bolj kakostupa. Saj je mogoče, da se mu godi krievica, ali, velenjeni go-sod tovaris Mehur, jaz ne morem nič za to!

Komisar Zajec se krohoti: — Bravo, Bravo!

Komisar Cvetko Mehur je nagle jaze; zadere se v močerada: — Falot, kaj me poliva z gnojnicu, lažnjice, poštenjakar, polabin, prvak!

Komisar Udriga mu pomaga zmerjati: — Farizej, vlačuga brezdomovine, konkurent!

Komisar Mehur: — Intrigant snarad, rodoljub!

Komisar Udriga: — Mameluk, petoliznik, tretjeredenik, klerikal!

Komisar Ivan Zajec se nebeški zabava. Izpije vse, kar ima v časi.

Komisar Močerad je močenik: — Ali velecenjeni gospoda tovariša, saj nisem nič rekel, nasprotno, rekel sem. . .

Komisar Mehur in Udriga: — Kuš!

Komisar Močerad se užaljen umakne za predsednika.

Predsednik ugotovi, da so mnenja o vino iz soda št. 14 različna, da je pa vsa mnenja. . . tja, . . . upoštevati. On sam sploh vina ne pije, ampak le pivo. . . Predlagajo, da se preide, ako gospodje misijo, k poskušnji vina št. 5 — "tična".

Ni ugovora.

Razburjenost se polega.

(Konec prihodnjic.)

Nesrečna mlada zakonca.

Vsi, ki se jim hoče zakonske ločitve iz kakršnegakoli razloga, se sestanejo zadnjikrat na sodišču ali na policiji. Tu se medsebojno zadnjikrat oblatijo in očrnijo pred zastopniki javne oblasti. Pripravljajo brez sramu najintimejše stvari iz zakonskega življenja, očitajo si vse mogoče pregrehe in prestopke, nezvestobe z drugimi možmi ali ženskami in čakajo na zaključno besedo oblasti. Potem si pokajo ledja in se ranstanejo brez besede. Ko se srečajo na ulici, storitev kakor da se ne pozajmo od pamтивka. Če se pa kje slučajno srečajo, se medsebojno po priateljih ali prijateljih predstavijo po vseh družbenih predpisih.

Tak par je bil mladi, komaj 22 letni Juraj in 19 letna Ružica, oba z Reke. Ona zelo simpatična punca. Poleg gotovih stvari ljubi "šminko", rouges, pudar, parfeme in se oblači po vseh navodilih poslednjega pariškega chica. Je moderni tip žene, ki je "globoko nesrečna," aka zapazi, da je gumb na "kombinaciju" prisit prevet na levo ali ako ji mož ni prinesel pudra "Greco". V njenih živil očeh bili tih, komaj vidna melanholija. Morda je to posledica prevelike uživanja raznih dobrot tuzemskega življenja, morda je ta melanholija samo posledica trenutečne kaprice? Naša Ružica je tip moderne ženske, ki se giblje po dansingih, po rakošnih plesnih dvoranah in ki hodi v obližnjo Opatijo, da tamkaj prebije opojne poletne noči v družbi mladih tujih gostov. Tako življenje ubija živece. Tudi postave je mikavne in predstavlja dražestno žensko bitje. Drugače pa je še dete, ki ne razume zakona in njegovih bridičnih dolžnosti. Biti ali postati majka, to je je strahota devete dežele.

Nas Juraj je pravi moderni dandy. 22 le star, pozna že on vse strani nepravilnega mladega življenja. Nosi se elicie, kakor njegova boljša polovica. Nit najmanj ne mislita na zakon in njegove dolžnosti, za otroke pa skupno stanovanje. Je zelo lahkomiseln. Po očetu mu je ostalo nekaj tisoč lir, to je vse. Masivni zakonski prstan mu ne pristaja. Sami se ne verjame, da je zakon. Vedno se smeti, domisljava, topo, neumno. Najboljše bi bilo poslati oba v poboljševalnico ter ju prisiliti na naporno, telesno delo ...

Cehnowski je igral pri odkrivanju komunističnih zarot zelo vplivno vlogo ter je bil v torek od sodnih oblasti zopet pozvan v Lvov, da obremení nekatere komunistične osumljence. Preiskava, v kateri je nastopal kot priča, se suže okoli atentata na poljskega državnega pogalvarja, ko je ta obiskal Lvov. Kot glavni obtoženec v tem procesu se ho moral zagovarjati trgovec Steiger. Baže je proti njemu primanjkoval gradiva, radi česar je bil pozvan Cehnowski, da kot priča izpopolni nekatere vrezeli. Komunisti, ki so bili o njegovem prihodu v mestu obveščeni, so takoj poslati njorni morilci, kateremu se je res posrečilo ustreliti žrtev ter s tem razpravo se bolj zavleči in podaljšati. Botvina je policija takoj privela. Izkazalo se je, da je bil umor naročen in plačan iz komunističnega fonda, kar bo imelo za posledico veliko število novih aretacij ter novo politično razpravo.

Pri sodišču nastopa Ružica prva in priča. Roditelji so se pozvali že davno. Rodila se je v Budimpešti. Kot otrok je prišla na Reko. Živelja je pri terti. Tetka je želela, da jo omoti. Oblačila jo je v najlepši toaleti, vodila je v kavarno in na javne prostore. Računalna je, da se že najde mož, ki nasede elegantni zunanjosti ter vitki postavki mladostne Ružice. Po kratkih razgovorih so sklenili roditelji, da ju poročijo. Juraj vzame Rožico. Nato so jih seznanili. Ko sta spoznala, da je on moški, ona ženska, sta se "zaljubila". Da bi se stvar ne pokvarila, so jo poročili dva meseca po prvem sestanku. Po poroki so ju poslali na medeni mesec v dubrovniški hotel. Bila sta srečna in blažena.

Ali ...

Vidite, gospod, pripravljajo koketna mlada Ružica, šele po enem mesecu sem spoznala, da se naša duše ne pozajmo. On (tako imenuje svojega moža) je tudi opazil, pa pozneje. Skoro dvanajst dni po meni. Ali mislite, da je postopal kot človek, vzklikne z jokajočim glasom? Le poslušajte! Predverajajočim sediva v gostilni poleg tržnice. Jaz pijem "himber", on vino. Oba molčiva. No, sami veste, da nisem mogla zatisniti oči. Moj Bog, pravi ga Ružica, gledala sem okoli pa brez zlob. Prosim vas, ali sem kriva jaz, da me je ves čas "fiksiral" mladi, prav brhki gospod? Gledala sem ga le zato, ker drugam nisem mogla. Naenkrat je popadol mojega moža in začel me je biti v obraz. Tako me je tolkel, da se je okoli nas nabral ves trg. Kričal je kot blazen ... kaj, ti me hočeš varati ... (Ružica je začela jokati).

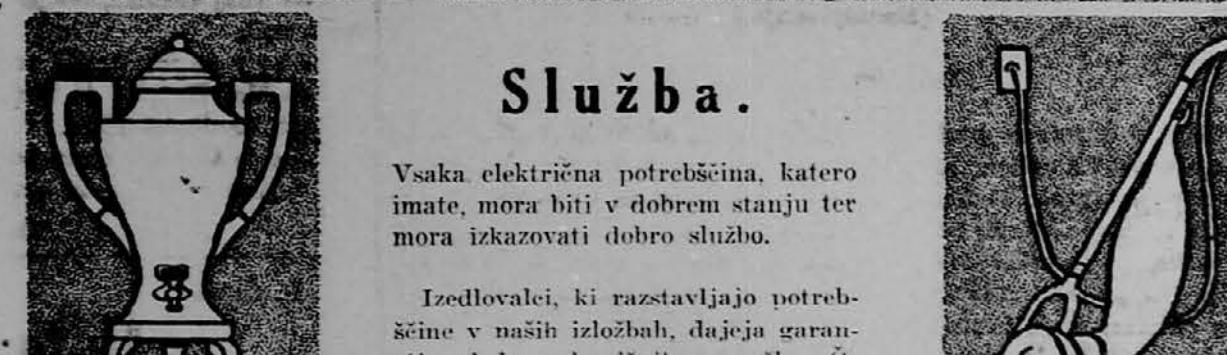
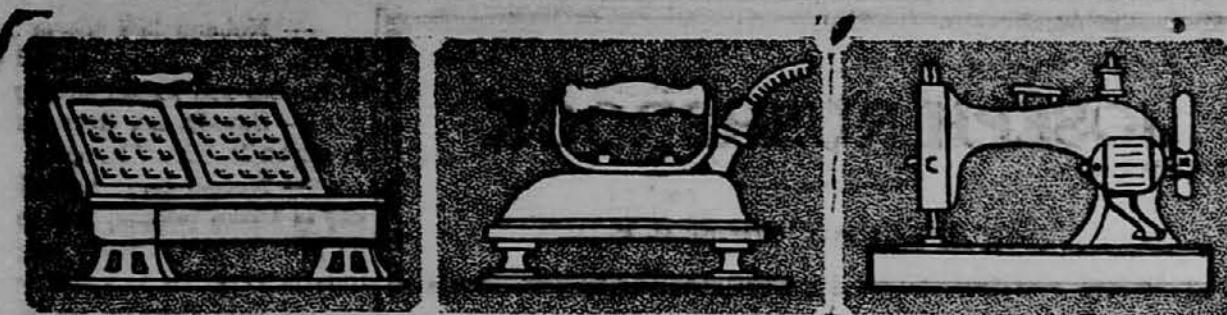
Tako je govorila še dolgo in pripravljajoča stvari iz kratkotrajnega zakonskega življenja, ki niso spadelo v javnost. Vedno pa je po-

udarjala, da se njihove "duše ne razumejo."

Juraj je vse potrdil. Tudi on pravi, da se jim duši ne zlagajo. Trdi pa, da je ženo nabil radi tega, ker je popil dva litra vina.

Kaj je hotel sodnik? Najbolje je, da jih loči od "postelje in od mize", kakor pravi zakon. To je še najbolje. On lenču prevega reda, ona pa se prembla za zakon. Po ločitvi je izjavila Ruža, da ga ne more niti videti, (zopet, ker se njihove duše ne razumejo!)

Sodnik ju je proglašil za "svobodne" . . .

Služba.

Vsaka električna potrebščina, katero imate, mora biti v dobrem stanju ter mora izkazovati dobro službo.

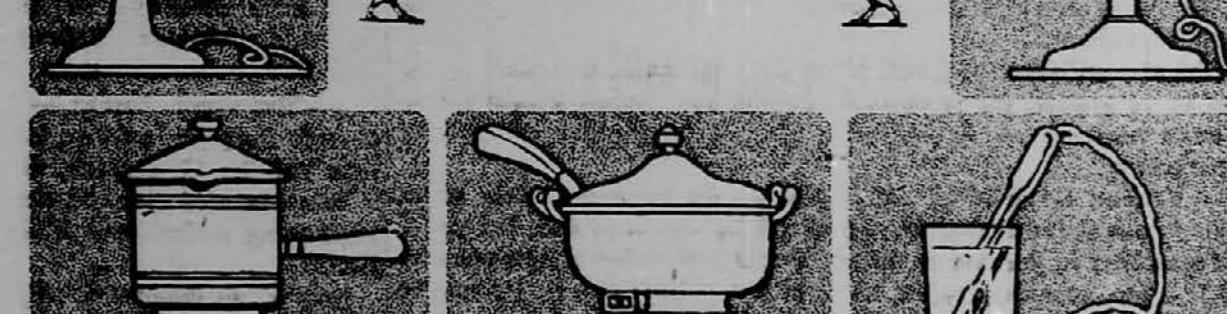
Izedlovalci, ki razstavljajo potrebščine v naših izložbah, dajajo garancije glede mehaničnih pogresk. Če vaše potrebščine ne delujejo dobro, vas prosimo, da nas obvestite.

Večkrat spravi malo popravilo električno pripravo zopet v delovanje. Večkrat je pa treba kakega večjega popravila ali obnove. V vsakem slučaju bo naš popravljalni oddelek spravil priprave v dobro stanje.

Dajte pripravo popraviti v naših izložbah ali jih pa odnesite v Heating Bureau, 270 Canal Street. Lahko tudi telefonirate na Stuyvesant 5600, Extension 337, in naš človek bo prišel ponje. Če je kaj stroškov, boste prej obveščeni kot bo popravljeno.

The New York Edison Company

Na Vašo Službo.

PO ŠESTIH LETIH ARETIJAN

V februarju 1918. so v okolici: Vigevana pri Milanu zasledili lovski čuvaji štiridesetletnega Petra Lovca z dvočvko in so ga ustavili. Lovca pa je kratkomalo ustrelil in zadel enega čuvaja, ki je na mestu umrl. Nato je pričel bežati in je med begom strejal ter ustrelil drugega čuvaja. Ker je bil še vojak, je prišel pred vojaško sodiščo, ki ga je obsodil na 25 let ječa. Svojo kazni bi bil moral preseči ustreliti žrtev ter s tem razpravo se bolj zavleči in podaljšati. Botvina je policija takoj privela. Izkazalo se je, da je bil umor naročen in plačan iz komunističnega fonda, kar bo imelo za posledico veliko število novih aretacij ter novo politično razpravo.

Lova je živel prve dni v svojem domačem kraju, ker pa se ni čutil dovoljen na varnem, se je preselil v Pavijo in pozneje v Milan, kjer se je seznanil s tridesetletnim Erminijem Bolzeni, s katero je živel v koruznemu zakonu. Preskebel si je tudi napačne dokumente na ime Peter Biscardi ter je dobil službo nočnega čuvanja v neki garaži.

Te dni pa je milanska policija izsledila pod napačnim imenom pomotoma izpuščenega ubijaleca ter je obkolila hišo, kjer je stalno naložil. Njegova "žena" je opazila "sumljive" osebe okoli hiše ter

Kapitan Marryat:

JOSEPH RUSHBROOK

Za "Glas Naroda" priredil G. P.

18

(Nadaljevanje.)

Petnajsto poglavje.

Sola, v katero je poslal McShane našega mladega junaka, se je nahajala pri Chlapham Rise. Joe je vedel, da ni prizerno napotiti se naravnost proti Londonu, ter je krenil vsled tega v stran. Ob sedmih zjutraj se je že nahajal v bližini Gravesend. Soltce je stalo že visoko, ko je sedel Joe po dolgem potovanju v senco, da se odpočije. Bil je tako zatoplen v misli, da ni videl kakih deset let stare deklice, ki je obstala na poti ter ga opazovala. Ko jo je Joe končno zagledal, je vstal ter stopil proti njej.

— Kdo si? — ga je vprašala deklica.

— Pobegnil sem z doma ter iščem sedaj dela, — je odvrnil Joe.

— Kaj pa znaš?

— Ne vem, a sem pripravljen naučiti se te ali one obrti.

— Kam si namenjen? — jape vprašala deklica.

— V Gravesend.

— Jaz tudi. Greva lahko skupaj.

Sla sta in se marsikaj pomenila na poti. Joe je izvedel, da se piše njegova znanka Ema Philippss, da nima očeta, da živi z materjo pri stari materi izven mesta.

Dospesvi v Gravesend je pričel Joe takoj iskati dela ter ga dobil v neki prodajalni in gostilni za mornarje, ki je bila last neke Mrs. Chopper. Opravljal je majhna dela ter se zelo priljubil svoji gospodinji. Tudi z deklico se je večkrat sestal, ker je hodila v mesto v šolo. Novo življenje mu je ugašalo, kajti boljše se mu je zdele delati kot pa potiskati se po svetu ter biti izročen tisoč nevarnostim. Tudi z materjo Eme Philippss se je seznanil ter pričel tako pogosto na obisk kot mu je dovoljeval čas. Tudi McShaneju je sporočil, da se mu dobro godi in da mu ni treba biti radi njega v skrbah. Vedno se ga hvaležno spominja.

*

McShane je seveda kmalu izvedel, da je mali Joe pobegnil iz soje ter obvestil svojo ženo o tem. Mrs. McShane pa se je tedaj spomnila, da jo je Joe nakoč izpraševal, kaj pomenja biti obtožen na meravljenu umora.

Oba sta pričela nato iskati stare liste ter našla obvestilo, v katerem se je glasilo, da je obtožen Joseph Rushbrook mlajši namevanega umora in da je razpisana na njegovo glavo nagrada dvestotih funtov.

— Mislim, — je rekel McShane, — da razumem celo stvari. Nekdo je moral izvrsiti umor, a prisegel bi, da ga ni Joe. On pravi, da je nedolzen in jaz mu vrijetem. Poznam slučajno njegovega očeta. Bil je lep, pogumen vojak, ki se ni bil nobene stvari. Po mojem mnenju je ustrelil krošnjarja en in deček je zbežal z doma, da reši očeta.

— Ubogi dečko, — je vzkliknila Mrs. McShane. — Kaj hočeva storiti sedaj?

Za enkrat nicesar. Če bi iskali dečka, bi ga oblasti prije ter sodile. Hočem pa najti starejšega Rushbrooka ter se domeniti z njim.

Furness je pričel takoj na dan po srečanju na cesti k prestojniku dotedne šole ter hotel govoriti z malim Joe-om, a moral je izvedeti, da je Joe neznanokam izginil. Furness pa je izvedel za naslov majorja McShane ter se napoti tjakaj, da izve kaj o bivališču poblega.

Major McShane pa je izvedel od predstojnika šole, da je nekdo iskal Joe-a in ko je pričel Furness v gostilno, da najde McShane-a, ga je slednji takoj spoznal in opis, katerega mu je nudil predstojnik.

McShane se je spustil z njim v pogovor ter izstrelil pologomo, da hoče Furness izdati dečka oblastim ter dobiti razpisano nagrado. Razmišljal je, kaj naj storiti z njim ter prepreči nevarnost, a kmalu je uganil pravo. Pričel je napajati Furnessa in ko je bil slednji popolnoma pijan, ga je spravil v neko sosednjo gostilno, kjer so nabirali prostovoljce za armado. Podklipil je tam službujočega seržanta, kateremu se je posrečilo pregovoriti Furnessa, da je podpisal dokument, s katerim se je obvezal služiti vojakom. Predno je Furness streznil, se je že nahajal s transportom na poti v Portsmouth.

Vsi njegovi ugovori so bili brez koristi. McShane je namreč obljubil še večjo nagrado, če ne izpusti Furnessa. Ker je imel slednji le par silingov, se je moral udati v svojo usodo.

*

Joe je služil skoraj dve leti v prodajalni Mrs. Choppers. Delo ni bilo vedno lahko, posebno ne v zimskih mesecih, ko je moral sedeti v čolnu ter prezehati. V tem času se je tudi seznanil z neko Nancy, mlado žensko, ki ga je zelo vzljubila. Pogosto je prisla k Mrs. Choppers, da govorji z njim ter od časa do časa začrpa njegovo oblike.

Nekoč mu je rekla:

— Videla sem te z Emo Philippss. Kje si se seznanil z njo?

— Seznanil sem se z njo na poti, ko sem prišel v Gravesend.

— In ti nagovoriš vsako mlado žensko, katero sreča na cesti?

— Ne, čutil sem se zelo nesrečnim in ona je bila prijazna z menom.

— Zelo ljubko dete je, ali vsaj bila je, ko sem jo poznaš, — je rekla Nancy.

— Kedaj ste jo poznaš?

— Pred štirimi ali petimi leti. Stanovala sem nekaj časa pri Mrs. Philippss, a to je bilo takrat, ko sem bila še dobra deklica.

— Ali niste sedaj več dobra, Nancy? — je vprašal Joe.

— Ne.

— Zakaj ne?

— Zato, ker nisem več. — je odvrnila deklica. — Ne vprašuj me več, Joe. Kje sta tvoji očei in twoja mati?

— Ne vem. Pustil sem ju doma.

— Pustil si ju doma? Ali jima nikdar ne pišiš?

— Ne.

— Zakaj pa ne?

Joe ni videl, kaj naj odgovori. Končno pa je rekel:

— Zato, ker jim ne smem pisati.

— Rečem, — se je oglašila Mrs. Chopper, — da je na Joe-u in njegovih starših nekaj skrivnostnega, čeprav nisem nikdar skušala izvedeti tega. Nedovoljen lov ni tak velik zločin, posebno pri dečku ne. Ne morem spoznati, zakaj ne piše vsaj staršem. Upam, da si govoril resno!

— Nobene laži nisem povедal. Moj če je bil divji lovec in to jem je znano. Jač bi moral pričati proti očetu in oče bi bil deportiran. Ali naj izdam svojega očeta?

— Seveda ne, dete moje. Misl, dai maš popolnoma prav, — je odvrnila Mrs. Chopper.

— Nočem te še nadalje izpraševati, Joe, — je rekla Nancy, — ker si lahko mislim, kaj se je pripetilo. Tvoj oče in ti sta bila oba na lovu in prišlo je do spopada z gozdarji, ki se ni končal brez prelivanja krvi. To je vzrok tvojega bega. Ali imam prav?

— Vsaj deloma, — je rekel Joe. — Sedaj pa nobene besedice več o tem.

Nancy se je obrnila ter pričela gledati skozi okno.

— Moj Bog, — je vzkliknila. — Tu prihajajo trije vojaki z vkljenjenim dezerterjem.

Joe je stopil k oknu poleg Nancy.

— Kakšni vojaki so to? — je vprašal.

(Dalje prihodnjič.)

A. P. Čehov:

Ah, to občinstvo! . . .

Dovolj! Nič več ne boš pil! Za stajnega načelnika . . . kogarkoli vse na svetu, nič več! Čas je že, da lahko vprašate . . . se spamatuješ. Třeba je delati. Podtjagin je skomignil z ramenog delati. Rad greč ob mesecu ni in se odstranil od bolnika. V začetku se je čutil zapostavljenega in razjaljenega, ko pa je nato pregleval nekaj vozov, ga je pričela v njegovih vlakopreglednihs prsih grizi vest in se ga polaščati nemir.

— Res, ne bilo bi treba buditi bolnika, — je mislil, — toda krvina na načelinu! Podtjagin je opletal z rokama, vzidihoval in šel iz voza. Šel je v službeni voz, kjer se je sedel ves izmučen na mizo in se pritoževal:

— Ah, to občinstvo! Ne ustrežeš mi na noben način! Izvolite opravljati pri teh razmerah službo in se trudit. Hočeš — nočeš pljušča na vse skupaj in se zapiješ . . . Ako delaš, se jezijo, ako ne delaš, se jezijo.

Podtjagin je izplil naenkrat pol steklenice in nič več ni mislil na delo, dolžnost in na poštenost.

Postaja. Vlak stoji pet minut. Pred odhodom vlaka je stopil Podtjagin v opisan voz II. razreda. Za njim je stopal postajni načelnik z rdečo kapo.

— Eva, ta gospod, — je pričel Podtjagin, — pravijo, da nimam pravice zahtevati od njih voznega listka. — Vaš vojni listek! — je našel Podtjagin na ta način izpraševal svojo vest, je občutil naenkrat v sebi nepremagljivo stremljenje in veselje do tudi počitek, spanje. Šale na stran! V meso in kri, brate, ti je prišla navada, da zastonj dobivaš plačo in to res ni lepo. Res, ni lepo.

Ko si je vlakovni preglednik Podtjagin na ta način izpraševal svojo vest, je občutil naenkrat v sebi nepremagljivo stremljenje in veselje do tudi počitek, spanje. Šale na stran! V meso in kri, brate, ti je prišla navada, da zastonj dobivaš plačo in to res ni lepo. Res, ni lepo.

— Res, ne bilo bi treba buditi bolnika, — je mislil, — toda krvina na načelinu! Podtjagin je opletal z ramenog delati, rad greč ob mesecu ni in se odstranil od bolnika. V začetku se je čutil zapostavljenega in razjaljenega, ko pa je nato pregleval nekaj vozov, ga je pričela v njegovih vlakopreglednihs prsih grizi vest in se ga polaščati nemir.

— Res, ne bilo bi treba buditi bolnika, — je mislil, — toda krvina na načelinu! Podtjagin je opletal z ramenog delati, rad greč ob mesecu ni in se odstranil od bolnika. V začetku se je čutil zapostavljenega in razjaljenega, ko pa je nato pregleval nekaj vozov, ga je pričela v njegovih vlakopreglednihs prsih grizi vest in se ga polaščati nemir.

— Moj Bog! Zavžil sem drugi pršek in ravnomer, — je mislil, — gospod! Sedaj lahko vprašate gospoda postajnega načelnika, ali zahtevate vojni listek zato, ker služba tako leveva, ali tako tjavendar?

— Gospod! — je nagovoril Podtjagin, — pravijo, da nimam pravice zahtevati od njih voznega listka. — Vaš vojni listek!

— Potnik ni odgovoril. Spal je. Vlakovni preglednik ga je pričel za ramo in nestreno ponavljal: — Vaš vojni listek!

— Potnik ni odgovoril. Spal je. Vlakovni preglednik ga je pričel za ramo in nestreno ponavljal: — Vaš vojni listek!

— Potnik ni odgovoril. Spal je. Vlakovni preglednik ga je pričel za ramo in nestreno ponavljal: — Vaš vojni listek!

— Potnik ni odgovoril. Spal je. Vlakovni preglednik ga je pričel za ramo in nestreno ponavljal: — Vaš vojni listek!

— Potnik ni odgovoril. Spal je. Vlakovni preglednik ga je pričel za ramo in nestreno ponavljal: — Vaš vojni listek!

— Potnik ni odgovoril. Spal je. Vlakovni preglednik ga je pričel za ramo in nestreno ponavljal: — Vaš vojni listek!

— Potnik ni odgovoril. Spal je. Vlakovni preglednik ga je pričel za ramo in nestreno ponavljal: — Vaš vojni listek!

— Potnik ni odgovoril. Spal je. Vlakovni preglednik ga je pričel za ramo in nestreno ponavljal: — Vaš vojni listek!

— Potnik ni odgovoril. Spal je. Vlakovni preglednik ga je pričel za ramo in nestreno ponavljal: — Vaš vojni listek!

— Potnik ni odgovoril. Spal je. Vlakovni preglednik ga je pričel za ramo in nestreno ponavljal: — Vaš vojni listek!

— Potnik ni odgovoril. Spal je. Vlakovni preglednik ga je pričel za ramo in nestreno ponavljal: — Vaš vojni listek!

njegovega lastnega dostojanstva. Stopil je v voz.

— Gospod! — je nagovoril Podtjagin bolnika. — Poslušajte!

Bolnik se je stresel in se zdignil.

— Kaj?

— Onega . . . kako bi rekel? . . .

Ne jezite se . . .

— Oh, vode, vode . . . je sopol bolnik in se prijemal za srčno stran. Tretji pršek morfija sem zavžil, zadremal in . . . zopet! Moj Bog, kedaj me prestanete mučiti?

— Jaz sem vam . . . oprostite!

— Poslušajte . . . na prihodnji postaji prekinem vožnjo. Ne morem več trpeti . . . Jaz . . . umiram . . .

— To je podlo, grdo! — se je razburjal občinstvo.

— Proč od tukaj! Drago poplačate za podobna nasilstva! Marš ven!

— Podtjagin je opletal z rokama, vzidihoval in šel iz voza. Šel je v službeni voz, kjer se je sedel ves izmučen na mizo in se pritoževal:

— Ah, to občinstvo! Ne ustrežeš mi na noben način! Izvolite opravljati pri teh razmerah službo in se trudit. Hočeš — nočeš pljušča na vse skupaj in se zapiješ . . . Ako delaš, se jezijo, ako ne delaš, se jezijo.

Podtjagin je izplil naenkrat pol steklenice in se načudil na delo, dolžnost in na poštenost.

Kretanje parnikov - Shipping News

19. avgusta: Aquitania, Cherbourg, Suffren, Havre; America, Bremen; Arabic, Cherbourg in Hamburg.

8. septembra: Martha Washington, Trst; Reliance, Hamburg.

9. septembra: Aquitania, Cherbourg, George Washington, Bremen.

10. septembra: Pittsburgh, Cherbourg.